

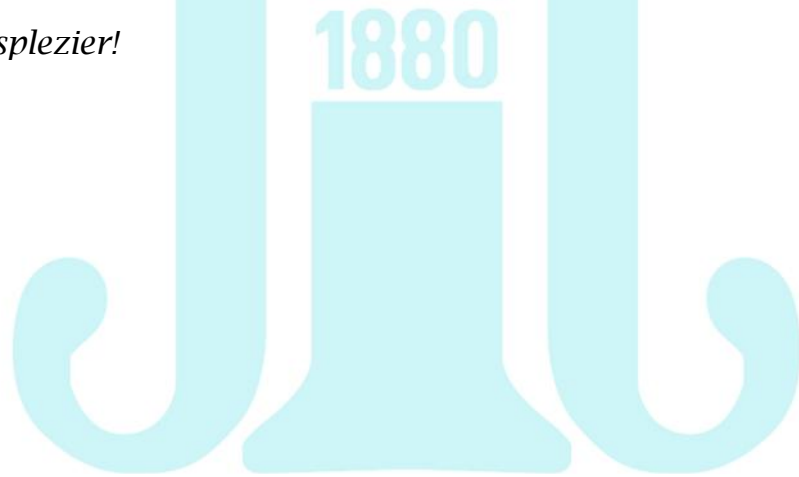
Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

RIJK WORD JE ZONDER GELD!

komedie in drie bedrijven

door

1880

Hugo van Poecke

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.3214

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden. (Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *RIJK WORD JE ZONDER GELD!* op te voeren moet de naam van auteur *HUGO VAN POECKE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/009
ISBN 978-90-385-12891

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/Hugo van Poecke
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames – 7 heren – Fig.)

FRANK : De persoon waar alles rond draait. Een kameleon, de ene maal autoritair, dan weer de brave huisvader. Een ietwat driftig karakter.

MARLEEN : De mama, tracht steeds te bemiddelen en springt in de bres voor iedereen. Als de grens echter overschreden wordt, is ze kordaat. Met haar valt niet te sullen.

EVY : De liefvallige dochter . Hoe moet ze Frank aanpakken wat betreft haar geaardheid?

NINA : Tweede dochter. Hoe kan ze Frank overtuigen dat zijn toekomstige schoonzoon toch wel meevalt?

CHISTIAN : Vriend van Nina. Schuchter en onzeker. Vindt echter zijn vertrouwen weer naarmate het stuk vordert.

LIESJE : Lief en zacht karakter. Het liefje van Evy.

BERNARD DUPONT: Vader van Liesje. Een even grote driftkikker als Frank. Geen wonder dat die twee niet overeenkomen.

LODE : De nieuwe postbode. Heeft een mysterieus kantje.

OMA ROSALIE : Tiran van het eerste uur. De ma van Marleen. Weet als geen ander hoe je twee stenen kunt laten vechten.

AGENT FILEMON : Ietwat zwaarder persoon. Neemt zijn job heel serieus.

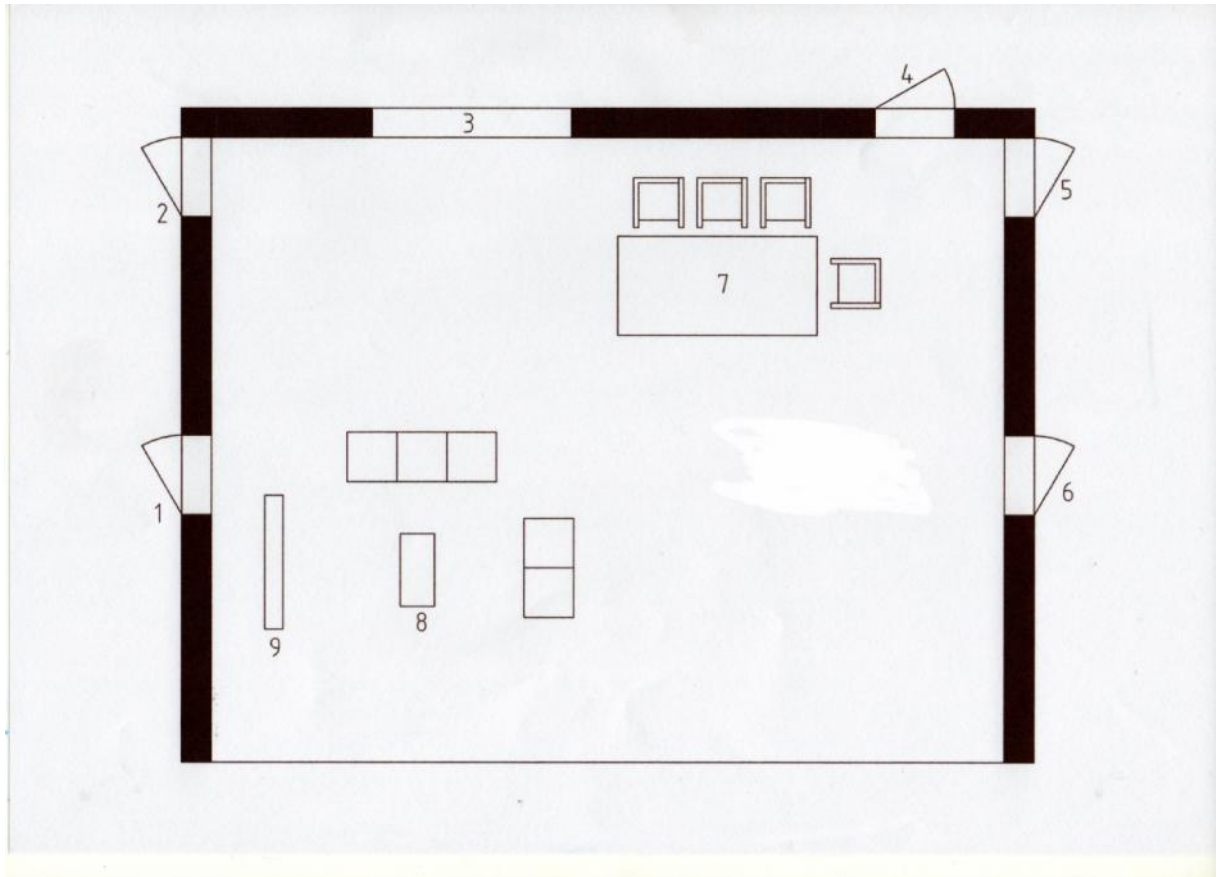
DEURWAARDER DE VREEZE : Hooghartig persoon.

SLOTENMAKER HARRY : De lepe zelfstandige.

2 MANNEN VAN EEN VERHUISFIRMA

KORTE INHOUD

We maken kennis met een gelukkig gezin. Frank en Marleen zijn al 25 jaar gehuwd en hebben twee liefvallige dochters: Nina en Evy. Alles gaat goed tot de motor begint te sputteren en alles anders uitdraait dan je had gedacht. Zo ontmoeten die twee schatten van dochters hun grote liefde. Maar Frank had een andere droomprins in gedachten. Bovendien heeft Frank een groot geheim dat na 25 jaar aan het licht komt. Hij is gokverslaafd en heeft schulden... bergen schulden. Zolang hij werk had, was dit geen probleem. Maar nu hij stempelt en zijn uitkering alsmaar kleiner wordt, is het moeilijker en dreigt de waarheid aan het licht te komen. Wanneer hij dan geschorst wordt omdat hij de RVA controleur, tevens het vriendje van Nina, buiten gooit, valt het doek voor Frank. Hoe zal Marleen reageren? Blijft ze hem trouw? Misschien komt er een oplossing als schoonmama intrekt bij Frank en Marleen. Haar geld kunnen ze goed gebruiken. Ze moeten er dan wel haar karakter bij nemen en dat kan voor problemen zorgen. En is oma Rosalie echt wel zo rijk als ze beweert? En wat te zeggen over de liefde van Evy? Een verhaal apart!

DECOR

1	Badkamer	6	Keuken
2	Inkom	7	Eetkamer
3	Groot venster	8	Salon
4	Slaapkamer ouders	9	Tv met meubeltje
5	Slaapkamer kinderen		

In het derde bedrijf worden alle meubels in beslag genomen en vervangen door fruit- of bierbakken.

EERSTE BEDRIJF

(Frank zit samen met Marleen te ontbijten. Stil spel. Frank smeert zijn boterham en Marleen schenkt koffie uit voor beiden)

EVY : *(Opent de slaapkamerdeur op een kiertje)* Nina... haast je eens, straks kom ik nog te laat!

FRANK : *(verslikt zich bijna)* Lap, het spel gaat weer beginnen zeker.

MARLEEN : *(schuift haar stoel achteruit)* Ik zal best eens gaan kijken.

FRANK : Ach mens blijf zitten. Ze zijn oud genoeg.

MARLEEN : *(schuift weer bij)* Jij bent daar allemaal gerust in hé. Ik wou dat ik ook zo was.

FRANK : Tja, je moet daar op oefenen.

MARLEEN : Wat eten we vanavond Frank?

FRANK : Vanavond? Het is nog maar ochtend en je spreekt al over vanavond. Laat ons eerst deze boterham opeten.

MARLEEN : Jij hebt het gemakkelijk, je leeft als God in Frankrijk.

FRANK : *(haalt schouders op en ontbijt verder)* Eert steeds de dag des heren!

EVY : *(komt het toneel opgestormd, niet in haar beste humeur)* Dat is nu elke keer als ik dringend weg moet dat de badkamer bezet is. Nina heeft de hele voormiddag... maar nee, net nu is de badkamer bezet. *(graait haar rugzak mee die in de zetel ligt.)*

MARLEEN : Eet vlug nog een boterham mee, Evy.

EVY : Nee... nee mams, ik eet wel een appel op de bus.

MARLEEN : Op een appel kun je niet overleven. Vooruit, één boterham en sta de volgende keer een half uur vroeger op. Dan heb je tijd voor een ontbijt.

EVY : Ja ja... doi. *(af)*

(Frank stoort zich niet aan het gebeuren en neemt de krant)

MARLEEN : *(zoekt steun bij Frank)* Frank, zeg jij ook eens iets.

FRANK : Ikke? Maar jij hebt het allemaal al gezegd. Ik kan daar niets meer aan

toevoegen... Moet je dit lezen zeg. Vrouw vermoordt echtgenoot.

(Marleen berust, zucht en ruimt de tafel af. Af richting keuken)

(leest verder) Het drama gebeurde gisteravond om 22 uur. De echtgenoot lag reeds in bed. De vrouw bleef op en voelde zich niet goed... klaagde over hoofdpijn. *(laat zijn krant eens zakken)* Hoofdpijn van plannetjes te smeden, ja.

(leest terug) Zette de frietketel aan en overgoot haar man met het kokende vet.

De man in kwestie werd met ernstige brandwonden overgebracht naar het dichtst bijgelegen ziekenhuis waar echter geen hulp meer kon baten. *(laat krant zakken)*

Hoe is het mogelijk... Ik krijg er kippenvel van. Ik vraag me af hoe Marleen het aan boord zou leggen.

MARLEEN : *(op met keukenhanddoek in de hand en kuist de tafel af)* En hoe is het verder afgelopen met die vrouw die haar echtgenoot vermoordde?

FRANK : Och niks... Ik heb niet verder gelezen. Ik lees de beursberichten nu. Heel boeiend. *(staat recht en bekijkt een jeugdfoto die aan de muur hangt.)* Dat was een mooie tijd hé Marleen. De eerste prijs op de kermiskoers. De kannibaal noemden ze me toen... en terecht hé. Ik stak er indertijd met kop en schouder bovenuit!

MARLEEN : *(haalt schouders eens op)* Dat zal dan wel lang geleden zijn. Heb je al eens nagedacht over wat we deze avond gaan eten? Ik had gedacht om eens frieten te bakken. Het is reeds een tijdje geleden.

FRANK : Wat, frieten?

MARLEEN : Hoe? "wat frieten" Ik dacht dat je zo graag frieten lustte?

FRANK : Ik? Helemaal niet!

MARLEEN : Goed... dan kook ik wel iets anders.

FRANK : Koken? Nee, een gewone boterham vanavond is al meer dan genoeg.

MARLEEN : Als ik jou laat doen is het alle dagen een boterham. De kinderen willen warm eten als ze thuis komen.

FRANK : *(zenuwachtig)* Nee, niets warmes... niets kokend.

MARLEEN : Wat doe jij raar zeg.

NINA : *(komt op, droogt haar met een handdoek)* Hoi ma... en pa. Wat een drukte voor die badkamer. Evy kan overdrijven hoor. Zeg pa, wanneer plaats je eens een extra badkamer?

(Frank staat wat te mompelen)

(kijkt verwonderd op) Ik zei pa... *(tot Marleen)* Wat doet pa raar zeg... Is er iets gebeurd?

MARLEEN : Och, let er maar niet op. Hij heeft weer zijn kuren.

NINA : *(haalt haar schouders op)* Ik ga me verder klaarmaken. *(af)*

MARLEEN : Wat bezielt jou opeens? Is het nodig om zo nukkig te doen? Een beetje vriendelijker kan toch ook zeker?

FRANK : Sorry, het zal wel weer mijn maag zijn. Ik voel me een beetje raar.

MARLEEN : Ach zo, dan haal ik vlug een pilletje. *(gaat af)*

FRANK : Nee, geen pilletje

(Marleen is echter al af)

Je moet hier wel rap zijn om je gedacht te zeggen. Frank jongen, het ligt er vingerdik op. Marleen heeft moordplannen, die wil me van kant maken. Eerst het frietvet, dan maar gekookt en als dat niet lukt een pilletje. Nog een geluk dat alles hier gelijkvloers is of ik had allang een duwtje in de rug gehad. De meeste ter dood veroordeelden hebben zoveel keuze niet. Een geluk dat ik nog kan kiezen. *(mijmert, plots)* Maar het zal niet waar zijn hé. Ik ga naar mijn stamcafé. *(doet zijn jas aan)* Een goed pintje zal me meer smaken. *(af)*

MARLEEN : *(komt op)* Hier Frank, neem dit pilletje... *(kijkt rond)* Frank... Frank. Zeg waar ben je nu?

NINA : *(op)* Wat scheelt er ma?

MARLEEN : Pa is weg zonder iets te zeggen.

NINA : Tja, hij deed raar hé.

MARLEEN : Ik maak me ongerust, ik ga hem zoeken.

NINA : Misschien is hij naar zijn stamcafé? Alhoewel, is het daar niet wat te vroeg voor?

MARLEEN : Misschien. Ik denk dat ze wel open doen voor de vaste klanten. We zullen zien. *(neemt het glas met het pilletje en af)*

NINA : *(Neemt haar laptop. Plaatst deze op tafel)* Zo, eens vlug checken of er iemand online is... En bijpassende muziek... zo... *(tikt wat en zucht)* Zo'n schoon konijn...

Wat een vent... en wat een spieren... En een sixpack om u tegen te zeggen. En dan die lach, zo innemend. Vlug een berichtje versturen... Hoi Christian, het is al lang geleden dat wij gechat hebben, zeker al van gisteren. Waarom laat je me zo lang wachten, elke minuut lijkt wel een eeuwigheid. Ik mis je zo. Stuur me snel een berichtje zodat ik weet dat alles oké is. Ik hou zo van je... Voila... nu proberen het berichtje te versturen. *(zucht)* Dat internet werkt weer zo traag. Het mag weer niet veel kosten van ons pa. Zo, het is weg. *(lacht)* Ik weet dat hij hieraan niet kan weerstaan. Christian... *(nadrukkelijk)* Van Den Bossche Christian... wat een vent!

(deurbel)

Wie kan dat nu zijn? *(sluit haar laptop en opent de deur)*

CHRISTIAN : Aangenaam juffrouw, is het mij toegestaan om binnen te komen?

NINA : Dat hangt ervan af waarvoor.

CHRISTIAN : Het is voor een controle, juffrouw.

NINA : Controle? Wel, euh... komt u maar binnen.

CHRISTIAN : *(deftig gekleed, stropdas en een aktetas in de hand.)* Dank u juffrouw.

(gsm-toon weerklinkt)

(neemt zijn gsm) Een binnenkomend berichtje... sorry.... Ik zal er straks wel naar kijken.

NINA : *(wil hem wegwerken)* De meter van de waterleiding is langs hier.

CHRISTIAN : U begrijpt me verkeerd. Een misverstand, nietwaar.

NINA : Maar waarvoor bent u dan hier?

CHRISTIAN : Juffrouw, ik stel de vragen, u niet!

NINA : Pardon...? U heeft wel lef zeg.

CHRISTIAN : U begrijpt me verkeerd. Een misverstand nietwaar. Ik wou alleen maar een paar vragen stellen. *(zet zich en haalt zijn papieren uit de aktetas.)* Ik ben hier toch bij de familie Janssens nietwaar...? Euh... Frank Janssens?

NINA : Dat klopt.

CHRISTIAN : En uw naam is?

NINA : Nina...

CHRISTIAN : (*lacht eens*) Zozo, Nina Janssens

NINA : Is dat zo komisch misschien?

CHRISTIAN : Nee, nee totaal niet... Ik dacht ineens aan een vriendin van mij... Sorry. Zij heeft toevallig dezelfde naam. Grappig, is het niet?

NINA : Lol... En mag ik vragen naar uw naam? Want u heeft zich nog niet voorgesteld.

CHRISTIAN : Euh... Chris. Voluit Christian... (*laat vluchtig zijn legitimatie zien*)

NINA : (*lacht*) Nu is het mijn beurt om te lachen. Mijn vriend heet ook Christian.

CHRISTIAN : Dat is inderdaad toevallig, nietwaar. Als ik nu echter mag verder doen met mijn werk juffrouw. Hoe oud bent u?

NINA : 22 jaar...

CHRISTIAN : Wat toevallig...! Mijn vriendin... ach, laat maar zitten... We dwalen af. Wat is uw beroep?

NINA : Verpleegster.

CHRISTIAN : Zo, zo...

NINA : Maar waarom schrijft u mijn antwoorden niet op?

CHRISTIAN : Och, dit waren maar een paar vraagjes als opwarming, nietwaar. Om het ijs te breken. (*plots*) Is uw vader thuis?

NINA : Nee.

CHRISTIAN : Niet thuis. (*schrijft ijverig*) Enig idee waar hij nu is?

NINA : Natuurlijk... In zijn stamcafé.

CHRISTIAN : Stamcafé? Zo vroeg op de dag? Is hij dikwijls weg?

NINA : Bah ja, maar niet altijd op café hoor. Nee soms gaat hij nog een beetje bijverdienen. Volgens onze pa moet hij wel omdat wij zo graag en veel shoppen. Wij kosten hem een fortuin, beweert hij. (*lacht*) Mijn pa overdrijft graag.

CHRISTIAN : (*schrijft alles op*) En dat alles in het zwart neem ik aan?

NINA : Natuurlijk, anders schiet er niet veel meer van over hé. Zeg, waarom hebt u zoveel interesse in wat mijn pa doet?

CHRISTIAN : Ik ben controleur van de RVA juffrouw. Ik heb u toch mijn legitimatie laten zien.

NINA : Werklozencontrole! U zit mij hier gewoon uit te horen. Wat een onbeschaamdheid. Hoe durft u!

CHRISTIAN : Dat is nu éénmaal onze taak juffrouw: weerloze en onwetende mensen

uithoren. (*nadrukkelijk*) ... Maar u hoeft zich geen zorgen te maken.

NINA : U heeft makkelijk praten. Ik heb reden genoeg om mij zorgen te maken. Ik heb mijn vader verraden. (*weent*)

CHRISTIAN : Kom kom, ik kan geen traantjes zien, juffrouw. (*gaat naar haar toe en biedt haar een zakdoek aan*) Kom juffrouw, snuit maar eens goed. Is het goed als ik ondertussen mijn berichtje eens bekijk?

NINA : (*knikt*) Doe maar. (*snuit en overhandigt de zakdoek terug*)

(*Christian neemt de zakdoek met twee vingers aan; vindt het een beetje vies. Is nadien druk bezig met zijn gsm*)

Het is toch zeker dat je een controleur bent hé! Laat me die legitimatie nog eens zien.

CHRISTIAN : (*zoekt ernaar*) Ik heb ze daarnet toch getoond?

NINA : Ik wil ze opnieuw zien... nu!

CHRISTIAN : (*gaat vooraan*) Wat een temperament!

NINA : En sta daar niet te mompelen.

CHRISTIAN : Nee juffrouw... (*geeft pasje aan Nina, zet zich en bekijkt zijn berichtje*)

NINA : (*neemt het pasje*) En stop met dat gejuffrouw. Het is Nina en niets anders.

CHRISTIAN : Ja juffrouw, ik bedoel Nina.

NINA : Controleur RVA Christiaan Van Den Bossche. Wablief... (*bekijkt Christian heel goed*)

CHRISTIAN : Scheelt er iets juf... euh Nina? (*lacht eens*) Ik kreeg net een berichtje van mijn vriendin.

NINA : Lees eens voor...

CHRISTIAN : Juffrouw, dit is privé nietwaar.

NINA : (*dreigend*) Voorlezen!

CHRISTIAN : (*leest*) Hoi Christian, het is al lang geleden dat wij gechat...

(*Nina rukt de gsm uit Christians hand en leest verder*)

Juffrouw! (*springt recht*) Dat is een dure gsm hoor.

NINA : (*Leest verder*) zeker al van gisteren. Waarom laat je me zo lang wachten, elke

minuut lijkt wel een eeuwigheid. Ik mis je zo. Stuur me snel een berichtje... Maar dat is mijn bericht en dat betekent dat jij Christian Van Den Bossche bent.
(*overhandigt gsm terug*)

CHRISTIAN : Bedoel je nu dat jij... Nina Janssens bent? Dé Nina Janssens?

NINA : Inderdaad... je vriendin. Met andere woorden je hebt mij terug bedrogen. (*opent haar laptop, deze blijft verder open staan*) Die profielfoto. Dat ben jij niet! Jij hebt geen sexy body, geen spieren en al zeker geen sixpack.

CHRISTIAN : Goed, goed Nina, ik beken dat ik een foto uit de boekjes genomen heb. (*verdedigt zich*) Maar jouw profielfoto is ook niet correct. Zo'n knap fotomodel ben jij ook niet hé...

NINA : (*licht dreigend*) Bedoel je dat er iets scheelt aan mijn uiterlijk? Ben ik niet knap of zo?

CHRISTIAN : Dat bedoel ik niet... maar geef toe. Het is jouw foto niet, nietwaar?

NINA : Bij een vrouw ligt dat anders. Een vrouw moet voorzichtig zijn op die netwerksites. Al die viespeuken. Maar jij, jij hebt mij op het half uurtje dat je hier bent constant belogen en bedrogen.

CHRISTIAN : Maar dat is niet waar, ik doe gewoon mijn werk. En die site... Tja, als ik mijn eigen foto zou plaatsen, is er geen enkel meisje zijn dat met mij zou willen chatten.

NINA : (*krijgt spijt van haar aanval*) Meen je dat...?

CHRISTIAN : Dat is zo...

NINA : Een vrouw valt niet alleen voor het uiterlijk. Het innerlijk is veel belangrijker. (*plots*) En al die berichtjes... die lieve berichtjes... dat is ook nep zeker?

CHRISTIAN : Nee, dat kwam uit het hart... Nina... echt waar.

NINA : Meen je dat?

CHRISTIAN : Jouw berichtjes waren altijd zo lovely... zo sweet. Ik keek er altijd naar uit.
Een zonnestraaltje aan de grauwe hemel.

NINA : Als het een grauwe hemel is, zal het regenen en schijnt de zon niet.

CHRISTIAN : Nina... (*gaat naar Nina en neemt haar hand.*) Mag ik je eens uit vragen voor een etentje?

NINA : En mij constant zitten te beliegen zeker?

CHRISTIAN : Nee echt... ik meen het. Ik kan heel oprecht zijn. (*komen dichterbij elkaar, geeft haar een klein kusje*) Ik zou alles voor je doen...

NINA : Alles? Betekent dat dat je dan het één en ander zou kunnen schrappen van wat je daarnet opgeschreven hebt, zodat mijn pa zijn stempelgeld kan behouden?
(beantwoordt zijn kus)

CHRISTIAN : (heeft het hier wat moeilijk mee, maar bezwijkt toch) Ik zal zien wat ik kan doen. Kom hier dat ik je kussen kan. (innige zoen)

(Frank komt nietsvermoedend op en blijft perplex staan, handen in de zij)

Ik begin er wel smaak in te krijgen. (lacht) Kom hier m'n engeltje, dat ik je kussen kan!

FRANK : Nonde... nonde... nonde. Wat is dat hier?

(Nina en Christian schrikken)

NINA : Pa... ik kan het uitleggen.

FRANK : Wel, ik luister. Wat heeft dit te betekenen?

CHRISTIAN : Nina, je moet mij niet te verdedigen. (gaat gewichtig verder) Mijnheer Frank... neem ik aan. Ik ben verliefd en heb uw dochter gekust.

FRANK : Denk jij dat ik blind ben misschien? En doof al evenmin. Kom hier engeltje dat ik je kussen kan... Nonde... nonde... nonde jij aangeklede straatveger... landloper, nee wat zeg ik, een profiteur, dát ben je!

CHRISTIAN : Mijnheer Frank, ik ben ambtenaar... Ik ben controleur...

FRANK : Profiteur zeg ik u.

NINA : Pa, die mijnheer is controleur bij...

FRANK : (tot Nina) Jou spreek ik later wel, naar je kamer!

NINA : Maar pa...

FRANK : Tut...tut, niets te maren.

(Nina loopt naar haar kamer)

En nu tussen ons...

CHRISTIAN : U begrijpt me verkeerd. Een misverstand, nietwaar. In feite kwam ik niet voor uw dochter maar voor u...

FRANK : Nu nog mooier. Ga jij mij ook kussen misschien? Als je niet maakt dat je hier weg bent zal het je beste dag niet zijn.

CHRISTIAN : Ik zal niet toelaten dat u me buitenzet. *(doet alsof hij een bokser is, maar is duidelijk niet opgewassen tegen Frank.)*

FRANK : *(neemt Christian bij de kraag en werkt hem buiten)* Zo handel ik met profiteurs... Voilà, opgeruimd staat netjes. *(terug op, gaat naar de bar en vult zich een glas)* Dat heb ik wel verdiend.

(Lode komt op, zelfzeker. Frank staat met z'n rug naar Lode, draait zich om en verschiet van de plotse verschijning)

Wie ben jij? Die deur was toch op slot?

LODE : Ik ben de bode.

FRANK : De bode. Wat scheelt er dan met Gerrit, de vorige postbode?

LODE : Hij is ziek en ik vervang hem.

FRANK : En jij bent?

LODE : Ik ben de bode en ik breng de boodschap.

FRANK : De bode? Noemen ze dat zo tegenwoordig? De vroegere postbode zei 'ik ben de facteur en ik breng de post'. En welke 'boodschap' heb je bij? Euh... hoe heet je trouwens?

LODE : Mijn naam is niet belangrijk. Men heeft mij al zoveel namen gegeven in het verleden dat ik, spreekwoordelijk "de tel kwijt ben".

FRANK : Ik snap het, privacy hé. *(heeft een plotse inval)* Ik zal je Lode noemen. Lode de bode. *(lacht)* Dat rijmt. Drink je er eentje mee Lode?

LODE : Ik drink niet.

FRANK : Dat zeggen alle facteurs... Maar ik begrijp het, je bent nieuw en je houdt je nog keurig aan de regeltjes, niet? Daar zal wel verandering in komen als je een paar jaartjes op ronde bent. Maar waarom wachten, mijn vader zei altijd 'stel niet uit tot morgen wat je vandaag al kunt doen'. Wat mag het zijn, een biertje? Een duvelke ?

LODE : De duivel? *(maakt een kruisteken)* Nee dank je wel.

FRANK : Of een Petrus? Eentje van Bavikhove.

LODE : Petrus van Bavikhove?. Dat kan niet, Petrus is in een dorpje nabij Nazareth

geboren.

FRANK : Een deelgemeente van Nazareth? De Pinte? Tja jij bent facteur, je zal wel gelijk hebben zeker. Ik zal je een borrel inschenken. Een facteur die niet drinkt, dat kan niet hé.

LODE : Drank is het oorkussen van de duivel.

FRANK : (*lacht*) Dat is een goeie, die moet ik onthouden. Ik denk dat die duivel goed slaapt op zijn oorkussen. Hier, pak aan. (*overhandigt hem de borrel*)

(*Lode nipt voorzichtig*)

(*ziet dit*) Het is te zien dat je nog niet lang facteur bent, maar dat betert wel. Kom, drink leeg. (*vult de glazen terug*) Man wat een dag. Wat ik vandaag al allemaal meegemaakt heb. Marleen die me wil ombrengen... mijn dochter die hier bijna aangerand wordt... Ik kwam net op tijd thuis.

LODE : Evy?

FRANK : Ha, ken je Evy? Nee, ons Nina, mijn andere dochter. Met wie dat die omgaat... dat begrijp ik niet.

LODE : Het is niet moeilijk om dat te weten te komen Frank.

FRANK : Hoe? Weet jij met wie ze omgaat? Als nieuwe facteur ben je al aardig op de hoogte.

LODE : Dat is niet zo moeilijk hé. Het antwoord staat op tafel Frank.

FRANK : (*kijkt eens goed naar de tafel*) Ik geloof dat ik je niet goed begrijp.

LODE : Is dat Nina haar laptop?

FRANK : Euh, ja die is van Nina. Zeg, wat ben je van plan?

(*Lode gaat naar de laptop*)

Hé, blijf daar af jongen. Je hebt ons Nina nog niet kwaad gezien zeker? Ik kan je verzekeren dat je dat niet wilt meemaken.

LODE : Als je wilt weten met wie Nina omgaat... dan weet je het zo.

FRANK : Maar daar zit toch een paswoord op?

LODE : Paswoorden zijn voor mij geen probleem, die kraak ik zo.

FRANK : Maar ze zal het merken hé.

(Lode opent de laptop en tikt een paar maal. Frank bukt zich alsof hij geslagen wordt)

LODE : Voilà! *(trionfantelijk)* Bingo...

FRANK : *(kijkt bang op)* Doe dat toe jong.

LODE : *(zelfzeker)* Het is nochtans interessant hoor. Al haar liefdesberichtjes... Wat een zondige taal.

FRANK : Doe dat toe jong.

LODE : Tja, een ferme gast... Het vlees is zwak, nietwaar.

FRANK : Ja? *(twijfelend)* Dat zou je niet zeggen als je hem daarnet had gezien. *(nieuwsgierig)* Staat er een foto bij?

LODE : Jazeker, kom maar eens kijken.

FRANK : *(komt bang naderbij, slaat steeds de deur van Nina's kamer gade. Kijkt even naar de pc)* Maar dat is die gast niet... Is dat haar lief?

LODE : Als ik de berichtjes lees... mag je zeker zijn van wel.

FRANK : En hoe is zijn naam?

LODE : Van Den Bossche Christian.

FRANK : *(herhaalt dit even)* Van Den Bossche Christian. *(kijkt nog even naar de pc)* Als ik die foto bezie, het is net een bouwvakker. Ik denk dat het een metser is.

LODE : *(kijkt een beetje schuin naar de pc)* Ik weet het niet... volgens mij is het een loodgieter.

FRANK : Een loodgieter... schitterend. Dat komt goed uit. Ze zagen mij de oren van mijn kop om een badkamer te installeren en nu met een loodgieter in huis zal dat allemaal een stuk eenvoudiger worden.

(gestommel. Lode sluit snel af, beiden lopen naar de andere kant van het toneel)

NINA : *(komt op, boos, resolute toon)* Ik kom mijn laptop halen... Ik ga naar mijn kamer. En je zal me van de ganse dag niet meer zien! En avondeten moet ik ook al niet hebben. Salut! *(af)*

FRANK : *(zucht)* Kinderen... maken is plezierig maar ze opvoeden dat is andere kost.

NINA : *(op, boos)* Pa, heb jij mijn screensaver veranderd?

FRANK : Ik ben daar niet aan geweest, trouwens ik ken daar niets van.

NINA : Dat is juist. *(bekijkt Lode eens goed)* Weet je wat er nu staat als screensaver. ‘Doe nooit wat onkuisheid is.’ *(sarcastisch)* Grappig hé?

FRANK : Ik vind dat nog zo mis niet. *(ziet de boze blik)* Ik bedoel, dat is durven hé.

NINA : Ik durf te wedden dat Evy mij dit gelapt heeft. Wacht tot ik haar zie! *(wil zich omdraaien en naar haar kamer gaan)*

FRANK : Wacht Nina. Sorry voor daarnet maar hoe zou je zelf reageren als je merkt dat je dochter in je eigen huis wordt aangerand.

NINA : Dat was wel een controleur pa...

FRANK : Ja, ja ik weet het al. Luister Nina, ik ga je niet vertellen wie mijn bron is... dus vraag er mij niet naar. *(aarzelend)* Wat ik wil zeggen... *(plots)* Als je een relatie wil beginnen met Christian Van Den Bossche... dat ik mij daar niet tegen zal verzetten. Mijn zegen heb je.

NINA : Hoe weet jij, papa, dat ik verliefd ben op Christian? *(kijkt eens aandachtig naar Lode)*

(Lode steekt handen op als teken dat hij van niets weet, en schenkt zichzelf nog eens bij)

FRANK : Ik zeg net dat je mij niet moet vragen van wie ik dit weet.

NINA : *(plots blij)* Is het echt pa? Ik haal vlug mijn tasje en ga Christian inlichten. *(vlug af, kamer)*

FRANK : Toch plezierig als je zo je dochter blij kunt maken. Dat heb ik weer eens mooi voor elkaar.

NINA : *(komt gehaast op)* Paps je bent een schat. *(plaatst haar tasje op tafel, en omhelst Frank)* Je zult Christian nog hard nodig hebben. Het is beter dat je hem te vriend houdt.

FRANK : Ik weet het kindje, ik weet het. Ik zal hem nog heel goed kunnen gebruiken.

NINA : Zo en nu rijd ik er vlug naartoe voor hij zijn screening doorstuurt. Dag. *(Af)*

FRANK : Dag. *(beiden wuiven haar na)* Screening? Wat bedoelt ze daar nu mee?

LODE : Tja, van die loodgieterstermen ben ik niet op de hoogte. *(zet een brilletje op en rommelt in de brieven)* Ik heb heel wat brieven bij, Frank. Eentje van de belastingen...

FRANK : Lap, die mannen weten u ook altijd wonen hé. Dat zal weer afdokken worden.

LODE : Misschien trek je wel terug?

FRANK : (*scheurt de brief open en leest*) Afdokken ja... bandieten.

LODE : Eentje van de RVA...

FRANK : Lees hem maar voor.

LODE : Voorlezen? (*verwonderd*) Natuurlijk, heel graag. (*wriemelt de brief open en schraapt zijn keel*) Geachte heer Frank Janssens...

FRANK : In het kort Lode.

LODE : Goed, goed in het kort dus. Eén dezer dagen zal een afgevaardigde van onze diensten u een bezoek brengen om te controleren of de uitkering die u geniet nog langer gerechtvaardigd is. (*bekijkt Frank eens*)

FRANK : Wat, een controleur hier? Natuurlijk heb ik nog recht een op uitkering. Ik dop nog maar een drietal jaar.

LODE : Een kort briefje met veel nieuws. Ik zou mij daar niet teveel zorgen over maken Frank. Ik geloof dat ik nog een brief heb, eens kijken. (*scharrelt in zijn tas*) O ja, eentje van de heer Dupont.

FRANK : (*schrikt*) Dupont! (*Loopt vlug naar Lode en rukt hem de brief uit zijn hand. scheurt de brief onmiddellijk en werpt hem op tafel*)

LODE : (*protesteert*) Wat doe je nu? Dat mag niet, dat was een aangetekende brief...

FRANK : Waar moet ik tekenen?

LODE : (*houdt balpen voor*) Hier onderaan.

FRANK : Zeg maar dat je de brief afgegeven hebt.

LODE : Heb je soms iets te verbergen Frank? Iets dat het zonlicht niet mag zien?

FRANK : Tja, het is een lang verhaal...

LODE : Ik ben op de hoogte.

FRANK : Hoe, jij bent op de hoogte? Ik had het kunnen weten hé. Gerrit, de vorige factuur heeft zeker geroddeld? Hij heeft je alles verteld, is het niet?

LODE : Nee dat niet. Laat ons zeggen dat ik zo mijn bronnen heb.

FRANK : Dan zijn daar zeker een heel pak leugens bij! Kijk, ik zal je het verhaal doen. Zodat je weet wat er echt gebeurd is.

FRANK : In mijn jonge jaren was ik gokverslaafd. Geen enkel spel ging ik uit de weg, pokeren, casino, een weddenschap voor de minste onbenulligheden en ik was van de partij. En steeds voor grof geld. Soms won ik... soms verloor ik.

